

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. et. Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobců: a) **TYBET INVEST s.r.o.**
sídlem Bulharská 578, Černošice

b) **Ing. J. K.**
narozen X, bytem X

oba zastoupeni JUDr. Jiřím Linkem, advokátem
sídlem Vodičkova 39, Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha

za účasti: **město Černošice**
sídlem Karlštejská 259, Černošice

o žalobách proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2021, č. j. 130186/2021/KUSK,

takto:

- I. Žaloba žalobkyně a) se zamítá.
- II. Žaloba žalobce b) se odmítá.
- III. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

**IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.
Odůvodnění:**

Řízení o dodatečném povolení stavby

1. Dne 9. 5. 2019 žalobkyně a) prostřednictvím své tehdejší zmocněnkyně, společnosti NOZA, s.r.o. (dále „společnost NOZA“), požádala o dodatečné povolení stavby *Betonárna na zpracování suchých směsí včetně prodejny a zázemí a sportovní areál Betonárka, Černošice*.
2. K souladu tohoto záměru s územně plánovací dokumentací se vyjádřil Městský úřad Černošice, odbor územního plánování, již v závazném stanovisku ze dne 5. 2. 2019, č. j. MUCE 8520/2019 OUP (dále „závazné stanovisko“), v němž jej shledal zčásti nepřipustným (např. ohledně umístění samotné betonárny) a zčásti přípustným (např. ohledně umístění stavby restaurace a vodovodního řádu).
3. Městský úřad Černošice, odbor stavební úřad (dále „stavební úřad“), rozhodnutím ze dne 9. 4. 2021, č. j. MUCE 42796/2021 OSU (dále „prvostupňové rozhodnutí“), zamítl žádost žalobkyně a) o dodatečné povolení stavby jako celek. V odůvodnění odkázal na závazné stanovisko a konstatoval, že žádosti nemohl vyhovět, protože část záměru není v souladu s územním plánem.
4. Dne 2. 5. 2021 podala žalobkyně a) prostřednictvím své datové schránky odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. V něm jen uvedla, že jednak je prvostupňové rozhodnutí vadné po stránce věcné, jednak shledává vady řízení, které předcházelo jeho vydání. Avizovala, že bližší odůvodnění bude doplněno později.
5. Dne 16. 8. 2021 stavební úřad předal správní spis žalovanému spolu se svým stanoviskem. V něm konstatoval, že žádné další doplnění odvolání žalobkyně a) nepředložila.
6. Přípisem ze dne 17. 8. 2021 žalovaný vyzval žalobkyni a) k doplnění odvolání o řádné odůvodnění odvolání s odkazem na citaci § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále „správní řád“), a to ve lhůtě 5 dní od doručení výzvy. Žalovaný výzvu zaslal do datové schránky společnosti NOZA dne 23. 8. 2021.
7. Žalobkyně a) odůvodnění odvolání již nedoplnila.

Napadené rozhodnutí

8. Žalovaný v záhlaví označeném rozhodnutí ze dne 18. 10. 2021 (dále „napadené rozhodnutí“) odvolání žalobkyně a) zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Konstatoval, že výzvu k doplnění odvolání zaslal tehdejší zástupkyni žalobkyně a), společnosti NOZA. Do vydání napadeného rozhodnutí ale nebylo odvolání doplněno. Prvostupňové rozhodnutí tak přezkoumal v rozsahu stanoveném § 89 odst. 2 správního řádu a konstatoval, že v postupu stavebního úřadu ani v prvostupňovém rozhodnutí nezjistil vady, které by odůvodňovaly jeho zrušení či změnu. Žalovaný pouze zjistil, že dvě parcely jsou v prvostupňovém rozhodnutí uvedeny chybně, proto sám provedl ve výroku opravu těchto čísel.
9. Žalovaný napadené rozhodnutí doručil do datové schránky společnosti NOZA dne 20. 10.

2021.

10. Dne 29. 11. 2021 se na žalovaného obrátil nynější zástupce žalobkyně a) a požádal jej o doručení napadeného rozhodnutí, o jehož existenci se žalobkyně a) měla dozvědět od jiného účastníka řízení. Dodal, že bývalá zástupkyně žalobkyně a), společnost NOZA, zřejmě nedala správním orgánům explicitně na vědomí ukončení zastoupení, s žalobkyní a) nespolupracuje a nepředává jí žádné písemnosti.
11. Žalovaný žádosti vyhověl a stávajícímu zástupci žalobkyně a) zaslal napadené rozhodnutí (nejspíše dne 3. 12. 2021), ovšem s poznámkou, že napadené rozhodnutí nabylo právní moci již dne 16. 11. 2021 a že plná moc pro stávajícího zástupce je datována až dnem 29. 11. 2021.

Shrnutí žaloby

12. Dne 20. 12. 2021 podali oba žalobci proti napadenému rozhodnutí společnou žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), k Městskému soudu v Praze (který následně věc usnesením ze dne 11. 1. 2022, č. j. 8 A 138/2021-11, postoupil zdejšímu soudu z důvodu místní příslušnosti).
13. Ve vztahu k žalobkyni a) se v žalobě uvádí, že v řízení o dodatečném povolení stavby byla zastoupena společností NOZA. Jejím prostřednictvím bylo dne 19. 4. 2021 žalobkyni a) doručeno prvostupňové rozhodnutí. Dne 30. 4. 2021 žalobkyně a) sama podala blanketní odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí s tím, že je odůvodní později. Při podání odvolání již nebyla žalobkyně a) zastoupena zmocněnkyní, což bylo z odvolání patrné. Vzhledem k nepříznivým okolnostem se žalobkyně a) nedostala k doplnění odvolání před vydáním napadeného rozhodnutí. Počítala s tím, že odvolání bude nejprve v souladu s § 86 odst. 2 správního řádu doručeno druhému účastníkovi řízení, za nějž označila žalobce b). Až od něj se dozvěděla, že žalovaný o jejím odvolání rozhodl. Napadené rozhodnutí jí bylo doručeno až na výzvu jejího stávajícího právního zástupce dne 3. 12. 2021.
14. Podle žalobců pochybil stavební úřad, když nevyzval žalobkyni a) k doplnění podaného odvolání, což sice žalovaný napravil dne 17. 8. 2021, ale výzvu zaslal bývalé zmocněnkyni žalobkyně a), společnosti NOZA. Výzva tedy nebyla přímo žalobkyni a) řádně doručena. Ta své odvolání nedoplnila a žalovaný zamítl její odvolání, aniž by znal její podrobnou odvolací argumentaci. Pokud měly správní orgány pochybnosti ohledně trvání zastoupení, měly se žalobkyně a) dotázat.
15. Ve vztahu k žalobci b) se v žalobě uvádí, že je vlastníkem dotčených pozemků parc. č. XA, XB, XC, XD, XE a XF, k. ú. X, přičemž na některých z nich měla být předmětná stavba umístěna, a proto je účastníkem řízení o dodatečném povolení stavby. Jemu bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 26. 10. 2021.
16. Ve vztahu k žalobci b) je v žalobě stavebnímu úřadu vytýkáno, že žalobce b) nezahrnul mezi účastníky řízení. Toto pochybení žalovaný zhojil jen částečně tím, že žalobci b) doručil napadené rozhodnutí. Žalobci b) však nebylo doručeno prvostupňové rozhodnutí, nebyl vyrozuměn o podaném odvolání žalobkyně a) a ani nemohl sdělit správním orgánům své stanovisko.
17. Tyto vady mohly mít podle žalobců za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

Vyjádření žalovaného

18. Žalovaný úvodem svého vyjádření ze dne 7. 2. 2022 usuzoval na opožděnost žaloby, protože napadené rozhodnutí podle něj bylo žalobcům oznámeno 20. 10. 2021 a žaloba byla podána až dne 2. 2. 2022.
19. Žalovaný uvedl, že stavební úřad k řízení o žádosti žalobkyně a) nepřizval vlastníky dotčených pozemků, neboť vycházel ze žádosti žalobkyně a) ze dne 9. 5. 2019, která tyto údaje neuvedla. Žalovaný vlastníky dotčených pozemků v rámci odvolacího řízení obeslal, neboť to odpovídá § 129 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Součástí spisu stavebního úřadu jsou listiny z řízení o umístění stavby (které bylo zastaveno) a z řízení o odstranění stavby (které bylo přerušeno). Doba, na kterou byla dočasná stavba betonárny povolena, již uplynula. Stavební úřad zřejmě předpokládal, že to vlastníci dotčených pozemků vědí a nezahrnul je mezi účastníky řízení. Protože žalobce b) nebyl účastníkem prvostupňového řízení, není žalovanému jasné, na základě čeho žalobci dovozují, že jej měl stavební úřad vyzkoušet o podaném odvolání.
20. Žalovaný připouští, že § 129 stavebního zákona nebyl v prvostupňovém řízení zcela dodržen, ale k této vadě nepřihlížel kvůli zásadě hospodárnosti. Vrácení věci by podle žalovaného nemohlo mít vliv na posouzení věci a oddálilo by vydání meritorního rozhodnutí. S ohledem na závazné stanovisko nelze stavbu dodatečně povolit a sami žalobci záměrně stavebnímu úřadu neposkytují informace o vlastnictví stavby a využívají jeho pochybení, aby řízení prodloužili. Žalovaný neměl žádnou informaci o tom, že by žalobkyně a) změnila zástupce, proto výzvu k doplnění odvolání zaslal její zmocněnkyni, společnosti NOZA. Napadené rozhodnutí vydal až po poměrně dlouhé době, v které nebylo odvolání doplněno.

Replika žalobců

21. Žalobci v replice ze dne 1. 4. 2022 uvedli, že žalobu podali dne 20. 12. 2021 k Městskému soudu v Praze, tedy v zákonné lhůtě. Ohradili se proti tomu, že žalobkyně a) neuvedla v žádosti o dodatečné povolení stavby údaje o vlastních pozemcích dotčených stavbou – přílohou její žádosti byl seznam všech pozemků i jejich vlastníků. Stavba dosavadní betonárny, na kterou žalovaný odkázal, stojí na jiných pozemcích a nemá s nynější věcí žádnou spojitost. Žalobci nesouhlasí s názorem žalovaného, že by vrácení věci k novému projednání nemohlo vést k jinému rozhodnutí. Dodali, že závazné stanovisko bylo částečně souhlasné – ohledně stavby sportovního areálu – a v tomto rozsahu by bylo možné stavbu povolit. S nesouhlasnou částí závazného stanoviska se žalobci neztotožňují, což by mohli dál najevo práve v odvolání, pokud by se žalobce b) o vydání prvostupňového rozhodnutí dozvěděl a pokud by žalobkyně a) byla řádně vyzvána k doplnění svého odvolání. Věcné námitky jsou podle žalobců ale nyní bezpředmětné.

Jednání

22. Účastníci řízení při jednání před soudem dne 27. 4. 2023 setrvali na svých stanoviscích a odkázali na svá písemná podání. Zástupkyně žalobců upřesnila, že žalobcem b) je J. K., narozen X (nikoliv Y, ten již před několika lety zemřel). Ostatně práve J. K., narozen X, byl účastníkem odvolacího řízení, jemuž bylo napadené rozhodnutí doručováno, jak vyplývá

z napadeného rozhodnutí. Šlo o tedy zjevnou písařskou chybu, nikoliv o změnu účastníka řízení. Proto o tom soud formálně nerozhodoval.

23. Protože v předloženém správním spise chyběl doklad o doručení výzvy k doplnění odvolání, soud si jej od žalovaného vyžádal a při jednání jej provedl jako důkaz. Z předloženého dokladu soud zjistil, že výzva k doplnění odvolání byla vypravena dne 23. 8. 2021 a doručena 24. 8. 2021 a skutečně byla zaslána do datové schránky společnosti NOZA.
24. Soud pro nadbytečnost neprovedl účastníky navržené důkazy (oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby, seznam pozemků, doručenka k žádosti o dodatečné povolení stavby, výpis z katastru nemovitostí), neboť pro závěry soudu nebyly jakkoliv významné či byly součástí správního spisu, jímž se dokazování neprovádí.

Posouzení věci soudem

Posouzení žaloby žalobkyně a)

25. Soud nejprve ověřil, že žaloba žalobkyně a) splňuje veškeré zákonem požadované náležitosti a byla podána osobou k tomu oprávněnou.
26. K pochybám žalovaného o včasnosti žaloby žalobkyně a) soud podotýká, že ze správního spisu plyne, že napadené rozhodnutí bylo doručeno do datové schránky společnosti NOZA dne 20. 10. 2021, a později také stávajícímu právnímu zástupci žalobkyně a) k jeho žádosti ze dne 29. 11. 2021 (doručenka k tomuto druhému doručení v předloženém správním spise založená není, samotná odpověď žalovaného je datována 3. 12. 2021, což koresponduje s tvrzeným datem doručení uvedeným v žalobě). Žaloba byla podána k Městskému soudu v Praze již dne 20. 12. 2021, nikoli až 2. 2. 2022, jak se domníval žalovaný – to je datum, kdy byl zdejšímu soudu postoupen soudní spis z městského soudu, což ale nemá na včasnost žaloby vliv [viz např. naposledy rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 13. 1. 2023, č. j. 4 As 43/2022-57, odst. 17]. Soud má z níže vyložených důvodů za to, že žalovaný napadené rozhodnutí po jeho vydání správně doručoval do datové schránky tehdejší zmocněnkyni žalobkyně a), společnosti NOZA, a tudíž žalobní lhůta podle § 72 odst. 1 s. ř. s. se odvíjela již od tohoto oznámení. Na každý pád, ať by soud počátek běhu žalobní lhůty odvíjel od 20. 10. 2021 či až od 3. 12. 2021, byla žaloba žalobkyně a) podána v zákonné dvouměsíční lhůtě.
27. Soud při přezkumu napadeného rozhodnutí na podkladě žaloby žalobkyně a) vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
28. Ve vztahu k žalobkyni a) byla vznesena jediná věcně projednatelná žalobní námitka – že žalovaný nesprávně zaslal výzvu k doplnění odvolání do datové schránky společnosti NOZA, přestože ta již žalobkyni a) v předmětné době nezastupovala, což bylo patrné z odvolání podaného samotnou žalobkyní a). Žalobkyně a) tak nemohla řádně uplatnit své argumenty v odvolacím řízení.
29. Tato námitka není důvodná.
30. Žalobkyně a) totiž zcela opomíjí, že výpověď či odvolání plné moci jsou vůči právnímu

orgánu relevantní až poté, co jsou mu oznámeny. To vychází z § 28 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, jenž se analogicky uplatní i ve správním řízení, neboť správní řád neobsahuje žádnou úpravu následků vypovězení či odvolání plné moci (viz např. rozsudky NSS ze dne 29. 4. 2009, č. j. 1 As 32/2009-58, odst. 11, ze dne 26. 11. 2020, č. j. 8 As 126/2020-38, či ze dne 22. 2. 2012, č. j. 8 As 94/2011-80). Do té doby správní orgán doručuje písemnosti zástupci, s výjimkou případů, kdy je třeba, aby účastník něco osobně vykonal (§ 34 odst. 2 správního řádu), nebo kdy je plná moc omezena časem nebo rozsahem úkonů.

31. Plná moc ze dne 1. 6. 2017, založená ve správním spise, na základě které společnost NOZA zastupovala žalobkyni a) v řízení před stavebním úřadem, není omezena pouze na prvostupňové řízení a není ani časově omezena. Současně společnost NOZA ani sama žalobkyně a) stavebnímu úřadu či žalovanému v průběhu správního řízení neoznámily ukončení zastupování. V době, kdy žalovaný odesílal zmíněnou výzvu k doplnění odvolání, z ničeho nevyplývalo, že došlo k ukončení zastoupení.
32. Skutečnost, že odvolání podala žalobkyně a) sama, nezakládá zánik zastupování, jak potvrzuje rozsudek NSS ze dne 12. 8. 2018, č. j. 5 As 38/2016-28 (viz zejména jeho odst. 28). K tomu by bylo třeba odvolání zmocnění žalobkyní a), vypovězení zmocnění ze strany zmocněnkyně či jiný zákonem předvídaný důvod zániku zmocnění (srov. § 448 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku). Podobně k tomu přistupuje komentářová literatura, podle níž udělení plné moci „nelze chápat tak, že by se jím zmocnitel zcela vzdával možnosti jednat, jakkoli by bylo racionální, aby před tím plnou moc odvolal“ (Vedral, J.: *Správní řád. Komentář*. BOVA POLYGON, Praha 2012, s. 389; a dále srov. rozsudek Krajského soudu v Brně, ze dne 20. 6. 2019, č. j. 30 A 123/2017-57, odst. 37).
33. Ani ze samotného textu odvolání není patrné, že by došlo k zániku zastupování. Žalobkyně a) v něm toliko konstatuje, že jí bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno prostřednictvím zmocněnkyně 19. 4. 2021, aniž by jakkoli zmínila, že toto zastupování bylo ukončeno.
34. O změně zástupce žalobkyně a) informovala žalovaného až dne 29. 11. 2021, kdy prostřednictvím svého stávajícího zástupce požádala o doručení napadeného rozhodnutí. Do té doby správní orgány neměly žádnou indicii o tom, že by bylo zastupování ukončeno, a neměly důvod iniciativně se dotazovat žalobkyně a) či zmocněnkyně na trvání zastupování. Žalovaný tedy postupoval v souladu s § 34 odst. 2 správního řádu, když předmětnou výzvu k doplnění odvolání ze dne 17. 8. 2021 doručoval do datové schránky společnosti NOZA a po uplynutí stanovené lhůty pro doplnění odvolání přistoupil k rozhodnutí o odvolání. Správní orgány pochopitelně nemohou nést odpovědnost za to, že společnost NOZA – alespoň dle tvrzení stávajícího zástupce žalobkyně a) v přípise ze dne 29. 11. 2021 – s žalobkyní a) nespolečně pracovala a nepředávala jí obdržené písemnosti. Žalobkyni a) nic nebránilo toto zastupování ukončit a oznámit tuto skutečnost správním orgánům. Nad rámec vypořádání této námitky soud podotýká, že žalobkyně a) podala odvolání dne 30. 4. 2021 a žalovaný o něm rozhodl až dne 18. 10. 2021. Žalobkyně a) tedy měla téměř půl roku k jí avizovanému doplnění odvolání.
35. Žalobkyně a) se nemůže podanou žalobou podle § 65 odst. 1 s. ř. s. domáhat zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu tvrzeného opomenutí jiného účastníka správního řízení a zásahů do jeho práv ze strany správních orgánů [zde např. argumentací, že správní orgány v rozporu s § 86 odst. 2 správního řádu neumožnily jiné osobě – žalobci b) – vyjádřit se

k jejímu odvolání]. Jí podaná žaloba může sloužit výlučně k ochraně jejích práv, nikoliv práv jiných osob, resp. jako *actio popularis*.

36. Pokud jde o námitku, že závazná stanoviska byla přeci jen částečně souhlasná, tudíž bylo možné povolit alespoň část stavby či žalobkyni a) přinejmenším vyzvat k úpravě žádosti, ta byla poprvé vznesena až v replice ze dne 1. 4. 2022, tedy po uplynutí lhůty podle § 71 odst. 2 věty třetí s. ř. s. Proto se jí soud věcně nezabýval.
37. Soud tak uzavírá, že žalobu žalobkyně a) neshledal důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Posouzení žaloby žalobce b)

38. Žalobce b) nijak v žalobě konkrétně neuvedl, jak napadené rozhodnutí, potvrzující zamítnutí žádosti jiného subjektu o dodatečné povolení stavby a zamítající odvolání tohoto jiného subjektu, zasahuje do jeho právní sféry ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.
39. Z žaloby nicméně vyplývá jeho tvrzení, že vlastní výše uvedené pozemky, přičemž na některých z nich měla být umístěna předmětná stavba, z čehož také dovozuje, že je (opomenutým) účastníkem řízení o dodatečném povolení stavby. Při ústním jednání pak zástupkyně žalobce b) doplnila, že by z povolení stavby na svém pozemku profitoval finančně.
40. Za této situace nebylo dle soudu zcela zjevné, že by v případě žalobce b) nepřipadalo dotčení jeho právní sféry předmětnými správními rozhodnutími o nepovolení stavby vůbec v úvahu, a že by tak zde byl dán důvod pro odmítnutí žaloby pro zjevnou neoprávněnost žalobce b) k jejímu podání podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
41. Je zde však jiný zákonný důvod pro odmítnutí jeho žaloby.
42. Žalobce b) se sice považuje za opomenutého účastníka řízení o dodatečném povolení stavby, proti prvostupňovému rozhodnutí však sám nepodal odvolání, a nevyčerpal tedy řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s.
43. Z ustálené judikatury NSS přitom vyplývá, že řádné opravné prostředky je povinen vyčerpat každý ze žalobců osobně. Žalobce b) se tedy nemůže ve vztahu ke splnění této podmínky přípustnosti jím podané žaloby dovolávat odvolání, které podala jiná osoba [zde tedy žalobkyně a)], byť by hájila v řízení před správními orgány stejný zájem a stejné stanovisko jako žalobce b) [viz zejména rozsudek ze dne 9. 12. 2010, č. j. 9 As 43/2010-50, a dále rozsudky ze dne 29. 6. 2022, č. j. 9 As 93/2021-40, odst. 15, či ze dne 11. 12. 2020, č. j. 5 As 433/2019-63, odst. 32].
44. Výjimku z tohoto zákonného požadavku by představovala situace, kdyby bylo prvostupňové rozhodnutí na újmu žalobce b) změněno k opravnému prostředku jiného, jak plyne z § 68 písm. a) s. ř. s. a potvrzuje judikatura NSS (viz např. rozsudek ze dne 26. 11. 2013, č. j. 8 As 109/2012-37, odst. 23). O takovou situaci však nyní nejde.
45. Pokud se tedy žalobce b) považuje za opomenutého účastníka řízení o dodatečném povolení stavby, což je podstata jeho žalobní argumentace, bylo jeho povinností vyplývající z § 68 písm. a) s. ř. s. před podáním správní žaloby proti napadenému rozhodnutí vyčerpat řádný opravný prostředek v podobě odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.

46. Soud nepřehlédl, že stavební úřad žalobce b) za účastníka řízení o dodatečném povolení stavby nepovažoval. To ale není překážka pro podání odvolání. Opomenutý účastník správního řízení se může bránit proti prvostupňovému rozhodnutí právě odvoláním (viz např. rozsudek NSS ze dne 18. 6. 2019, č. j. 8 As 302/2018-55, odst. 26) a právě s argumentací, že byl v prvostupňovém řízení chybně opomenut, kterou žalobce b) v rozporu se zásadou subsidiarity soudního přezkumu (§ 5 s. ř. s.) předkládá v žalobě. Ostatně s odvoláními opomenutých účastníků v případě neoznámení prvostupňového rozhodnutí počítá též § 84 správního řádu (viz např. rozsudek NSS ze dne 9. 1. 2018, č. j. 1 As 45/2007-48). Žalobce b) tedy měl tuto argumentaci uplatnit ve svém odvolání a vyčkat, jak o jeho odvolání žalovaný rozhodne (srov. rozsudky NSS ze dne 26. 10. 2022, č. j. 3 As 68/2021-66, nebo ze dne 14. 1. 2021, č. j. 9 As 253/2020-30, odst. 22).
47. Soud tak uzavírá, že žalobce b) sám odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí nepodal, nevyčerpal tedy řádný opravný prostředek ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s., a proto soud jeho žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. pro nepřípustnost.

Náklady řízení

48. O nákladech řízení o žalobě žalobkyně a) soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně a) nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyla procesně úspěšná. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.
49. O nákladech řízení o žalobě žalobce b) soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.
50. Osobě zúčastněné na řízení soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jí nebyla v řízení uložena povinnost a ani soud neshledal žádné okolnosti hodné zvláštního zřetele pro přiznání náhrady nákladů (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. dubna 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu